

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 2400/2016
12.07.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Андрејевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милорад Поповић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ Београд, чији је пуномоћник Драгољуб Рајовић, адвокат из ..., ради поништаја решења о отказу уговора о раду, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 717/16 од 08.06.2016. године, у седници одржаној 12.07.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 717/16 од 08.06.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Младеновцу – Судска јединица Сопот П1 56/15 од 03.11.2015. године, ставом првим изреке, поништено је као незаконито решење о отказу уговора о раду туженог VI бр. ...од 29.09.2010. године и наложено туженом да тужиоца врати на радно место инкасанта. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 264.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 717/16 од 08.06.2016. године, ставом првим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу првом изреке, тако што је одбијен као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се поништи као незаконито решење о отказу уговора о раду и наложи туженом да тужиоца врати на радно место инкасанта. Ставом другим изреке, преиначено је решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке, тако што је одбијен захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка у износу од 264.000,00 динара. Ставом трећим изреке, обавезан је тужилац да туженом накнади трошкове парничног поступка у износу од 130.750,00 динара.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду у смислу одредбе члана 408. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, број 72/11), који се примењује на основу одредбе члана 506. став 2. тог Закона, у вези са чланом 23. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 55/14), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија тужиоца није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је био у радном односу код туженог на радном месту инкасанта на наплатној станици "ББ". Решењем туженог VI бр. ... од 29.09.2010. године, тужиоцу је отказан уговор о раду због учињене повреде радне обавезе, између осталог, и због вршења наплате путарине по магнетној картици у затвореном систему наплате супротно прописаној процедури рада и дужностима инкасанта из Правилника о обављању послова посебне накнаде за употребу пута или путног објекта, утврђене чланом 12. став 2. 4. алинеја 3. Анекса уговора о раду, тако што дана 09.05.2010. године, 12.05.2010., 21.05.2010., 28.05.2010., 05.06.2010. године и 25.06.2010. године није вршио прекатегоризацију возила и што је дана 25.06.2010. године уновчио чек од 5.000,00 динара. Пре доношења спорног решења тужиоцу је уручено упозорење због учињених повреда радне обавезе.

Полазећи од утврђеног чињеничног стања, правилно је другостепени суд применио материјално право када је преиначио првостепену пресуду и одбио тужбени захтев тужиоца за поништај побијаног решења о отказу уговора о раду.

Одредбом члана 179. тачка 2. Закона о раду („Службени гласник РС“, број 24/05 ... 54/09), прописано је да послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако запослени својом кривицом учини повреду радне обавезе утврђене општим актом или уговором о раду.

Чланом 69. тачком 8. Колективног уговора туженог, прописано је да послодавац може отказати уговор о раду запосленом, између осталог, ако се не придржава, односно не спроводи одлуке донете од стране послодавца, као и ако несавесно, неблагоприятно и немарно извршава радне обавезе.

Према члану 12. тачка 12.3 алинеја 2. Анекса уговора о раду послодавац може запосленом да откаже уговор о раду ако својом кривицом учини повреду радне обавезе-повреда закона и других прописа које је запослени дужан да примењује у раду или у вези са радом као и Правилника о обављању послова наплате посебне накнаде за употребу пута или путног објекта број ... од 14.03.2008. године.

Одредбом члана 21. Правилника о обављању послова наплате посебне накнаде за употребу пута или путног објекта број ... од 14.03.2008. године, прописано је да инкасант врши наплату путарине тако што приликом доласка возила на наплатно место утврђује визуелно категорију возила и уноси тај податак преко тастатуре у рачунар, затим узима картицу од учесника у саобраћају и

убацује је у читач картица, те да уколико се утврди неусклађеност између визуелно утврђене категорије одређене од стране инкасанта и категорије одређене у рачунару читавањем картице, врши се прекатегоризација и то тако што се категорија уноси у виду једноцифреног броја од 1-9, подаци о регистрованом броју возила уносе се преко тастатуре у рачунар, а обрачун путарине врши се на основу података о стварној категоризацији возила.

Дакле, код утврђеног да тужилац, као инкасант, у назначене дане није сагласно одредби члана 21. Правилника о обављању послова наплате посебне накнаде за употребу пута или путног објекта вршио прекатегоризацију возила, односно вршио визуелно одређивање категорије возила и у случају неусклађености између визуелно утврђене категорије возила и категорије одређене у рачунару читавањем картице извршио прекатегоризацију, то је својом кривицом учинио повреду радне обавезе која му је стављена на терет, која је предвиђена чланом 69. тачка 8. Колективног уговора туженог, као и чланом 12. Анекса уговора о раду, из којих разлога је, и према налажењу Врховног касационог суда, правилан закључак другостепеног суда да је формиран отказни разлог из члана 179. тачка 2. Закона о раду. Осим тога, тужилац је одговоран и за повреду радне обавезе уновчавањем чека у износу од 5.000,00 динара, иако је имао сазнања о томе да чини повреду радне обавезе – свест о недозвољености таквог понашања. Имајући у виду да је доношењу спорног решења претходило писмено упозорење тужиоцу о постојању разлога за отказ уговора о раду, које му је достављено уз остављање рока за изјашњење, то је испоштована и одредба члана 180. став 1. и 2. Закона о раду. Стога се неосновано наводима ревизије тужиоца указује на погрешну примену материјалног права.

При томе, правилан је закључак другостепеног суда, да повреде радних обавеза које су тужиоцу стављене на терет представљају по свом опису и настанку појединачне повреде радних обавеза које су саме за себе довољне да се тужиоцу откаже уговор о раду. За доношење решења о отказу уговора о раду довољно је да радник учини и само једну повреду радне обавезе која формира отказни разлог, а у конкретном случају повреде су такве тежине да су свака за себе довољне за отказ уговора о раду.

Ревизијске наводе којима се у претежном делу указује на погрешну оцену доказа, чиме се посредно оспорава чињенично стање, Врховни касациони суд није ценио, јер се ревизија из ових разлога не може изјавити у смислу одредбе члана 407. став 2. ЗПП.

Како се наводима ревизије тужиоца не доводи у сумњу правилност и законитост побијане одлуке, то је Врховни касациони суд применом одредбе члана 414. Закона о парничном поступку, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Снежана Андрејевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић